

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Ústí nad Labem**, se sídlem Dlouhá 3359, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2019, č. j. 1534143/19/2501-80542-507591, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 11. 2019, č. j. 15 Af 32/2019 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“). Tím stěžovateli nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků (výrok I.), byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě (výrok II.) a žalobce byl vyzván k úhradě soudního poplatku za žalobu (výrok III.) a k úhradě soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (výrok IV.).

[2] Jelikož stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl konkrétní skutkové a právní důvody, pro které napadá usnesení krajského soudu, vyzval jej Nejvyšší správní soud výrokem II. usnesení ze dne 4. 6. 2020, č. j. 4 As 476/2019 - 22, k tomu, aby tyto ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil. Současně jej poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[3] Z doručky na čl. 23 spisu Nejvyššího správního soudu se podává, že uvedené usnesení kasačního soudu bylo stěžovateli doručováno dne 8. 6. 2020 (pondělí). Stěžovatel však nebyl doručujícím orgánem zastižen; písemnost tudíž byla uložena a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Jelikož si stěžovatel písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla uložena a připravena k vyzvednutí, nevyzvedl, považuje se tato posledním dnem uvedené lhůty, tj. 18. 6. 2020 (čtvrtek), za doručenou.

[4] Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 19. 6. 2020 a uplynula v pondělí dne 20. 7. 2020. Dne 18. 7. 2020, na který připadl konec lhůty, totiž byla sobota. Posledním dnem lhůty tak byl následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.).

[5] Stěžovatel na výzvu soudu k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě reagoval pouze tím, že e-mailem ze dne 20. 7. 2020 kasačnímu soudu oznámil, že poštou zasílá požadované doplnění kasační stížnosti. To však ve skutečnosti u poskytovatele poštovních služeb podal až dne 24. 7. 2020 (viz razítko na obálce, čl. 29 spisu Nejvyššího správního soudu); tedy po soudem stanovené lhůtě. Nelze k němu tudíž přihlížet.

[6] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „*[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně*“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „*[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc*“.

[7] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „*[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen*“.

[8] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel ve stanovené lhůtě k výzvě kasačního soudu neuvedl nic konkrétního proti postupu krajského soudu v řízení či proti napadenému usnesení. Z kasační stížnosti nevyplývá, jakých konkrétních pochybení se krajský soud podle stěžovatele dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Takto formulovanou kasační stížnost, která je mimořádným opravným prostředkem, považuje kasační soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[10] Ačkoliv Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel v podání, kterým kasačnímu soudu sděloval odeslání doplnění kasační stížnosti (e-mail ze dne 20. 7. 2020) požádal o prominutí zmeškání lhůty pro případ zmeškání včasného doručení doplnění kasační stížnosti, tomuto návrhu kasační soud vyhovět nemohl. Soudní řád správní zde obsahuje speciální úpravu a stěžovatel tedy mohl požádat o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti (viz § 106 odst. 3 s. ř. s.). Pouze za předpokladu, že by kasační soud tuto lhůtu prodloužil, by stěžovatel mohl v jejím průběhu kasační stížnost doplnit. Takto však stěžovatel nepostupoval, tudíž doplnění kasační stížnosti učinil opožděně a důsledky tohoto stěžovatelova postupu již nelze nikterak zvrátit.

[11] Pro úplnost dále Nejvyšší správní soud uvádí, že kasační stížnost v části, v níž stěžovatel napadá výroky III. a IV. napadeného usnesení, je nepřípustná podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.

pokračování

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu